

Speech

Fade-out. Langzaam.

De microfoon is een aluminium bol met gaatjes. Hij staat op mondhoogte.

Tijdens de repetitie van vanmiddag heeft de geluidstechnicus gezegd: ‘Niels, je hoeft niet per se luider te praten. Je stem wordt voldoende versterkt.’

Ik heb geoefend met de valse speech (in mijn linkerbroekzak) voor Nostropater, die alleen in de zaal zat.

‘Knappe toespraak, jongen.’

Het is avond. De zaal loopt vol. Hendrik d’Ursel zit op de derde rij, naast Fée. Zijn haar is dun en grijs. Het artistieke staartje verandert daar niets aan. Tweeënzestig tulpen staan in een groene emmer naast het podium.

Het is donker. Ik schraap mijn keel en fixeer me op de plaats waar hij zit. Mijn lippen raken bijna de bol. De echte speech ken ik uit het hoofd.

‘Geachte directeur, beste ouders, leerkrachten en medeleerlingen. Hartelijk welkom op de feestelijke diploma-uitreiking van onze laatstejaars.’

Ik kijk even de zaal in, leg een verantwoorde pauze. Fée steekt met kop en schouders boven haar vader uit. d’Ursel zit wat ineengebogen. Mijn ouders zie ik niet, het toneellicht reikt niet zo ver. Ik denk dat mama haar hand op papa’s rechterknie heeft gelegd. Dat ze lichtjes tegen hem aanleunt. Ze zullen me straks feliciteren met mijn diploma. ‘We zijn zo trots op jou, Niels!’

Witnitbril strompelt de zaal binnen. Hij is te laat en wringt zich tussen de derde en vierde rij. Daar is een plaatsje vrij, net achter d’Ursel. Hij gaat zitten, recht zijn rug. Ik begrijp zijn lichaamstaal. Ook hij neemt

officieel afscheid van de 62-jarige Hendrik d'Ursel. Opgeruimd staat netjes. Ik wacht enkele seconden.

‘Vandaag vieren we een dubbel feest: het onze en dat van Hendrik d'Ursel, die met pensioen gaat.’

d'Ursel kijkt naar links. Naar zijn dochter Fée.

Ik ben Witnitbril een sterke tekst verplicht. Geen fonetische want – hij had gelijk! – geen inhoud zonder vorm. Zijn bril is niet meer die van drie jaar geleden. Hij draagt nu een topmerk, een Gucci met rood montuur. Die staat hem goed.

‘Hendrik d'Ursel was onze zielenherder. Hij leidde ons door de woeste velden van het leven en deed dat op meesterlijke wijze.’

Dit is mijn *moment de gloire*. Eindelijk.

Facebook

Hendrik d'Ursel

Docent wiskunde op de campus in L.

Leraar aan het Heilige Maagdcollège in S.

Vriendschapsverzoek bevestigd. Goed zo. Geen foto.

Het Heilige Maagdcollège is mijn school. Nog twee maanden. Daarna is het voorbij. Voor mij, maar ook – en vooral! – voor u, want het geheime onderzoek van Straffe Rita naar u is bijna afgerond. ‘Heb Céline D. eindelijk gevonden’, sms’te ze mij. ‘Geef me tijd.’

Op uw startpagina zet u uw lerarenbaan aan het college op de tweede plaats. Dat zegt wat over u. Alsof u liever docent bent op de campus. Och, ik begrijp dat wel. Een campus is voor een professor een agora. Daar geeft u niet zomaar gewoon les, daar doceert u. Uw doelpubliek is meer dan oké: studenten die uw leerstof begrijpen. Die u begrijpen. Geen babbelaars, maar ook geen zwijgers. Echte studenten die kicken op axioma’s en definities.

U schepte erover op dat u op de campus doceerde alsof de studenten in de aula andere wezens waren dan wij, snotneuzen van vijftien die uit hun jeans groeiden en met hun lijf geen blijf wisten. De vragen die u ons stelde waren van een zeker niveau. Bovendien stelde u die vragen met een flair waarvan het gelijknamige tijdschrift nog veel kan leren.

‘Wie is de baas van het heelal, dames en heren?’

U. U was de baas van het heelal.

Wij voelden ons bevoorrecht: filosofie tijdens de wiskundeles, nou moe! U bracht op voortreffelijke wijze Ordnung in onze puberale gedachten, waardoor onze hori-

zon verbreedde en onze taalvaardigheid werd aangescherpt. Onze klas 3A wiskunde-wetenschappen verzon onder uw impuls nieuwe woorden, zoals Nostropater (voor directeur). Wij waren onoverwinnelijke d'Urselianen. We hielden van u. Ik hield van u.

Uw collega wiskunde, Straffe Rita, is zeker van haar zaak. Ze is naar de voet van de vulkaan vertrokken om het onderzoek af te ronden. Ik zal haar volgende maand op het galabal ontmoeten.

Goed dat u mijn (valse!) profiel hebt aanvaard. Céline D. en u: wij zijn vrienden. Dit is de eerste stap. Ik typ een persoonlijk bericht.

Bonjour, Henri. Je crois vous avoir trouvé.

En ik wacht.
